

Téma: Co se děje v trávě (18. 5. – 22. 5.)

Pomůckou k tomuto tématu jsou i různé encyklopedie. Pokud je doma máte, dejte je dětem k prohlédnutí.

Pokud máte doma lupu, vezměte ji s sebou na procházku a zkoumejte život v trávě :)

Básničky s pohybem:

Brouk

Leze leze brouk, (Lezeme po kolenou)

vítr do něj fouk. (foukneme)

Otáčí se dokola, (otáčíme se na zadečku dokola)

zavolejte doktora,

převalil se brouk. (potom se převalíme na záda a klepeme nohama a rukama)

Brouček

Malý brouček spinkal v trávě, (dřep, spíme)

probudil se dneska právě, (do stoje, protahovat se)

protáhl si nožičky, (protahovat nohy)

hlavičku i ručičky. (protahovat hlavu a ruce)

Na nohy vzal bačkorky (ruka ukazuje na nohy)

a utíkal do školky. (běh na místě)

Tak je tady všechny máme (děti běží k pí. uč., mamince)

a hezky se přivítáme. (všichni se obejmout)

„Dobrý den!“ (uklonit se, pozdravit)

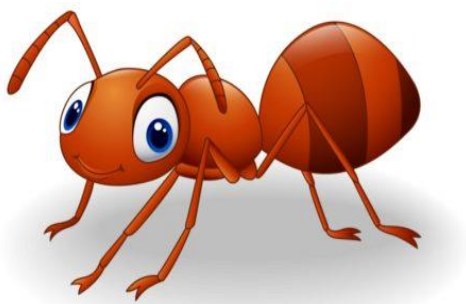
Písničky:

Polámal se mraveneček

Polámal se mraveneček, ví to celá obora,
o půlnoci zavolali mravenčího doktora.
Doktor klepe na srdíčko, potom píše receptis,
tříkrát denně prášek cukru, bude chlapík jako rys.

Dali prášky podle rady, mraveneček stůně dál.
Celý den byl jako v ohni, celou noc jim proplakal.
Čtyři stáli u postýlky, pátý těšil: Neplakej!
Zafoukám ti na bolístku, do rána ti bude hej.

Zafoukal mu na ramínko, pohladil ho po čele,
hop! A zdravý mraveneček ráno skáče z postele.

SLUNÍČKO

Hudba J. Šlitr, text J. Suchý

Vesele

1
D A7 D A7 D Em
Sluníčko, sluníčko, popojdi maličko, sedíš tu u ces-ty,

2
A7 D G A7 D 3 A7
sta-ne se ne- ště- stí, něco tě za- je - de. El- ce pe- lce

3
D A7 D
strejček Nimra koupil šimla v Kadani, a- ni nevíš, jak to šimrá,

4
E A7 D D7
když mi lezeš po dlani. Po- dí- vej se zvedá krovky, a- si ně- kam,

5
C7 H7 Em Gdim D C#7 D G
po- le- tí, do ne- be či do Stro- mov- ky, há- dej, há- dej,

6
A7 D 3 B7 A7
hádej potře- tí. Ne- vím, ne- vím, nemám zdá - ní, počkej

7
D D7 G D G
s na- ta- ženou dlani. Snad se vrá- tí za chvílič ku, i ty malý

8
D G Gdim D E7 B7 D G7
rit. po- ple- to, le- tí hle- dat os- mou teč - ku. Ne- vrá- tí se, *Rubato*

9
D G7 D Gm Fm B7 D A7 D 3
a tempo ne- vrá- tí se, ne- vrá- tí se, ne- vrá- tí se, tak je to.

Na paloučku u lesa

Na paloučku u lesa
cvrček v díře bydlí,
jak to u něj vypadá ?
Má tam stolec s židlí.

Na stole má jablko
a v něm tucet brček,
když má žízeň, pije mošt
jako každý cvrček.

Výroba berušky

Potřebujeme: Ruličku od toaletního papíru, černou temperu, štětec, červený, černý a bílý papír, nůžky, černou fixu, lepidlo, tužku, hrníček nebo malou mističku na obkreslení kolečka.

Postup: Ruličku nabarvíme pomocí štětce a černé tempery, necháme oschnout. Na červený papír si položíme kelímek, nebo jiný předmět, který můžeme obkreslit. Kolečko poté děti vystřihnou a rozstřihnou na půl. Pomůckou může být přeložení kolečka. Černou fixou domalujeme berušce puntíky. Z bílého papíru vystřihneme dvě malá kolečka a fixou doděláme oči. Z černého papíru vystřihneme dva proušky na tykadla. A teď hurá na lepení :)

Koho můžeme potkat v trávě? (pavouka, žížalu, cvrčka, čmeláka, ploštic, stonožku, mravence..)

Namaluj obrázek :)

HMYZ

		
VČELA	BERUŠKA	KONÍK
		
MOTÝL	VOSA	MOUCHA

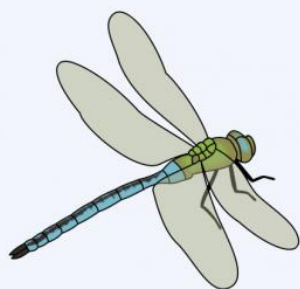
Plazy: Ještěrka

Slepíš

HMYZ

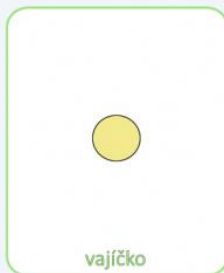
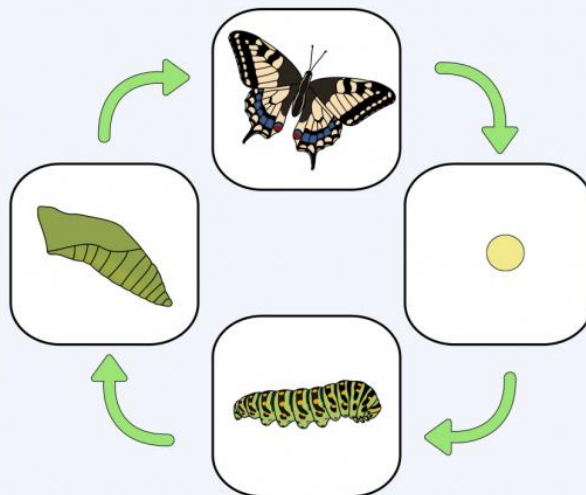

ŽIVOTNÍ CYKLUS

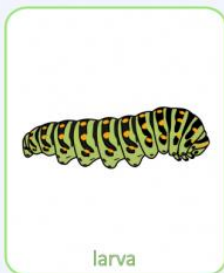

OTAKÁREK FENYKLOVÝ

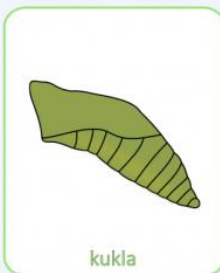
Samička naklade vajíčka, ze kterých se vylíhne larva. Motýlí larvě se říká housenka. Živí se listy mrkve či fenyklu. Zhruba po měsíci se housenka zakuklí. Kukla je přichycena na stonku rostliny. V teplém období se dospělý otakárek líhne za 1 - 2 týdny. Při nízkých teplotách přezimuje v podobě kukly a líhne se až na jaře.

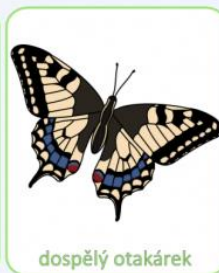
vajíčko

larva

kukla

dospělý otakárek

Pavouk

Mají osm nožiček a žijí snad v každém koutě. Jeden z našich pavouků - vodouch stříbřitý - přebývá dokonce i pod vodou! Živí se živí hmyzem, který se jim zachytí do jejich sítí. Ovšem někteří si potravu uloví skokem na kořist a pavučiny netkají. Pavučiny mají různé tvary, k těm nejkrásnějším patří určitě pavučiny křížáků.

Pohádka: O pavoučkovi Pokoutníčkovi

Bylo babí léto. Teplé dny pomalu ubývaly a na vrátka ťukal podzim. Venku zrovna přestávalo pršet a paprsky zapadajícího sluníčka malovaly na trávě barevné třpytky.

Malá Adélka ten večer nemohla usnout. Pořád musela přemýšlet nad tím, co asi dělá ten malý pavouček s křížkem na zádech, kterého pozorovala odpoledne na šípkovém keři u jejich domečku. Až pohádka skřítky z kouzelného polštářku Adélku uspala. Poslouchejte i vy, děti, tu pohádku! Tentokrát o pavoučkovi Pokoutníčkovi.

Tam na šípkovém keři bydlel pavouk křížák. Jmenoval se Pokoutníček. Byl jiný než všichni ostatní pavouci. Byl moc zvědavý. Zajímalo ho, proč je v noci tma a ve dne světlo. Proč mají mouchy šest nožiček a ne osm jako pavouci. A úplně nejvíce ho zajímalo, co je dál za jeho keřem. A tak si sbalil svůj cestovní kufřík, nazul si vycházkové boty a vydal se do světa najít odpovědi na všechny otázky. Sotva však spustil pavučinu dolů na zem, zachytil pavoučka do svých hustých chlupů pes Hafík, který tady zrovna honil sousedovic kočku. Kočka vběhla otevřenými dveřmi do domečku a pes Hafík za ní i s malým pavoučkem na zádech.

Většina pejsků kočky nemá ráda, a když už je nehoní, tak na ně alespoň štěká. Ani Hafík nebyl výjimka. Pronásledoval kočku z předsíně až do kuchyně, kde paní domácí zrovna vařila oběd. Přitom štěkal tak hlasitě, až probudil pana domácího, který si na malou chvíli zdřímnul vedle na gauči. Najednou pavouček vypadl z huňaté srsti pejska Hafíka přímo na zem pod stůl v kuchyni. Byl rád, že se dostal tak daleko a těšil se, že právě tady zažije to pravé dobrodružství. Rozhněvaného pana domácího pes s kočkou přinutili zvednout se z gauče.

„Kdo tu pustil toho psa? A co tu dělá ta kočka? Zase někdo nezavřel dveře! Ať už vás tu nevidím, darebáci jedni čtyřnozí!“ zanařoval a vyhodil dveřmi nejprve psa a hned za psem letěla i kočka. Vystrašený pavouček nevěděl, kam se schovat, a tak rychle zalezl pod kredenc. Chtěl prozkoumat neznámý svět. Byl velice překvapený, že někdo může být tak veliký a ještě přitom chodit po dvou nohách, když poprvé uviděl člověka. Po chvíli si dodal odvalu a vylezl ze skrýše. Rozhlížel se po kuchyni a přitom nechápavě kroutil hlavou. „To je divný domeček! Bez trávy a bez listí. Všechno je

tu takové veliké a studené. Ani sluníčko tady nesvítí,“ říkal si potichu. „A ani mouchy tu nemají!“ poznamenal, když zíral hladově na strop.

Najednou zpozorněl, to když uviděl oheň, který hořel na sporáku. V hrnci se vařila polévka. Pavouček si myslel, že je to sluníčko. A tak se rozhodl, že se tam k tomu malému sluníčku podívá. Pomalu lezl vzhůru, už byl skoro u hrnce. Když vtom si ho všimla paní domácí, která se odjakživa pavouků velice moc bojí. Zrovna krájela cibuli. „Pomoc, pavouk! Chyťte ho!“ zakřičela nečekaně. Pavouček se polekal toho velkého hlučného tvora a dal se na útěk. Vypustil pavučinu a zhoupnul se po ní až zpět ke stolu. Paní domácí ho nechtěla nechat jen tak utéct, popadla smeták, co stál v koutě, a začala pavoučka honit. „Já tě dostanu, počkej, ty jeden pavouku!“ ječela a bouchala smetákem do stolu a pak zase do podlahy a zase do stěny, podle toho, kde pavouček zrovna běžel. Chudák Pokoutníček měl co dělat, aby jí pokaždé proklouznul. Už nestačil uhýbat smetáku, síla ho pomalu opouštěla.

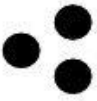

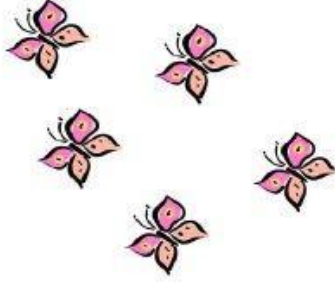
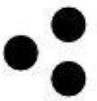

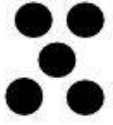

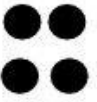
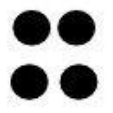
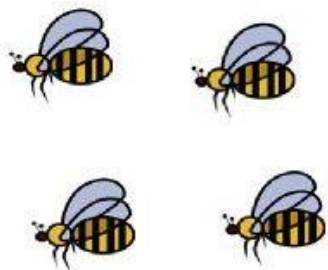

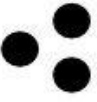

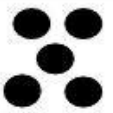

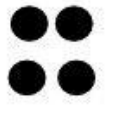

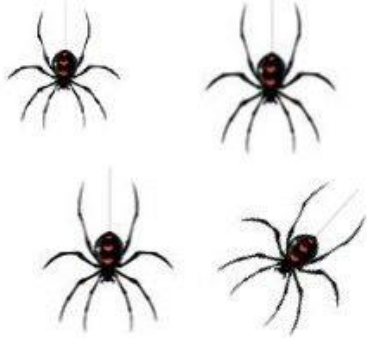
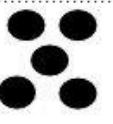

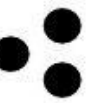
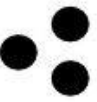
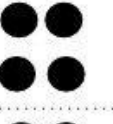

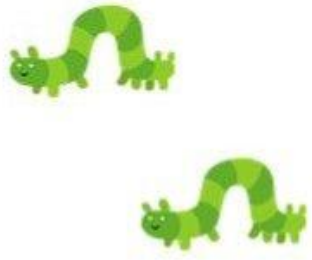
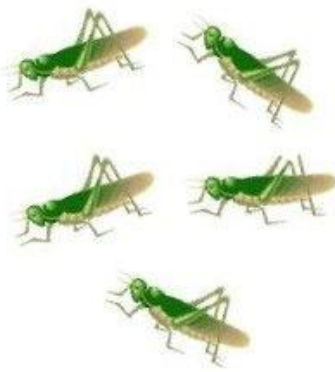
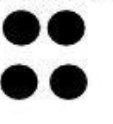

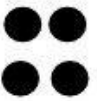
Takové dobrodružství se mu ale ani trošku nelíbilo! „Že já jsem raději nezůstal doma!“ vyčítal si svoji nerozvážnost. Celý se třásl, když se bál o svůj život a přitom uhýbal před smetákem. Vtom se rozlítly dveře a do kuchyně opět vběhla kočka a hned za ní pes. Pavouček na nic nečekal a chopil se své nečekané příležitosti k úniku. „Teď, anebo nikdy!“ zapištěl a udělal největší skok svého pavoučího života. Povedlo se. Zachytil se Hafíkovy srsti a držel se ze všech sil sedmi nožkami. Tou osmou nožičkou totiž zamával rozhněvané paní domácí se smetákem v ruce.

„Na shledanou, tady mě už lidi nikdy neuvídíte!“ zavolal k ní na rozloučenou. Pak se pan domácí rozmrzele zvednul ze svého gauče. Nejprve letěl z domu pes Hafík a hned za ním sousedovic kočka. Pak ještě uslyšel za svými zády bouchnout dveře. Pavouček vyskočil pejskovi ze hřbetu, jakmile uviděl svůj šípkový keř. „Děkuji ti, pejsku!“ zavolal na Hafíka, který jeho tichý hlásek už neslyšel, protože zmizel za kočkou někde v křoví. „Tady je můj domov, tady je mi nejlépe!“

Pokoutníček si sezul své vycházkové boty a cestovní kufr vrátil zpět do skříně. Od té doby ho dálky přestaly lákat a smířil se s tím, že na všechny své otázky nikdy nebude znát odpověď. Po nějaké době si našel nevěstu a měl s ní spoustu zvědavých pavoučků.

Pracovní list: Přřad' správný počet puntíků k obrázku

3 			3
1 			5
2 			4
4 			3
2 			1
5 			2
4 			5
2 			3
3 			4
1 			4
2 			1
4 			5